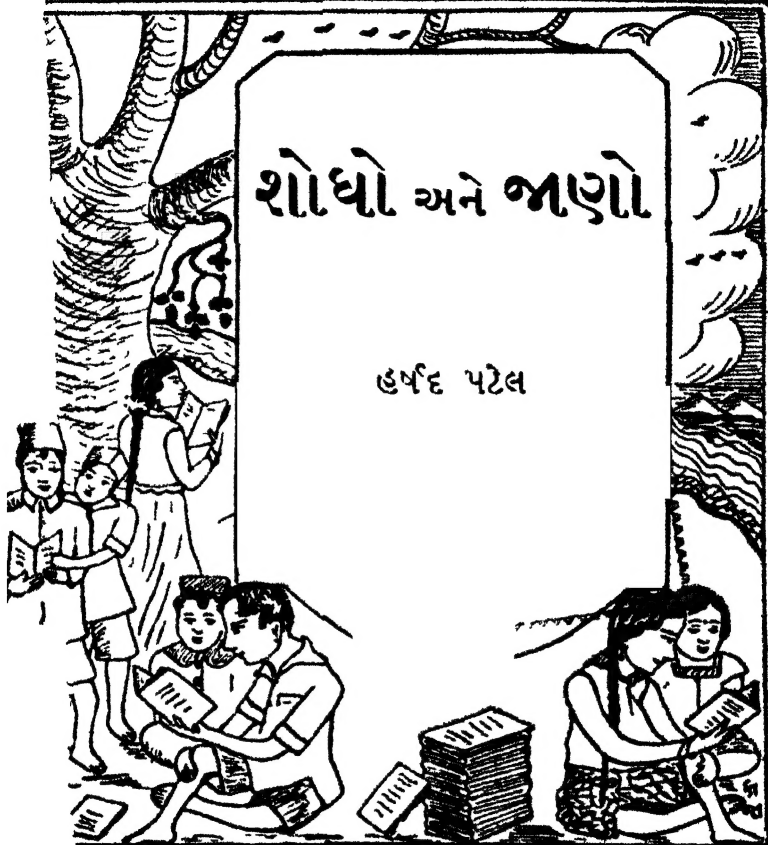

શોધો અને જાણો

હર્ષદ પટેલ

આપણી બાળ ગ્રંથમાળા
ભરૂય.

પુસ્તક
૧

: સંચાલકો :
ભાઈલાલ પટેલ
પદ્માવતી દેસાઈ

તમારામાંથી ઘણાંયે ઓગસ્ટ મહિનામાં ત્રીજા વર્ષના પહેલાં પુસ્તકની આશા રાખી હશે. કેટલાક ચાલુ ગ્રાહકોએ તો ત્રીજા વર્ષ માટે લગભગ પણ મોકલી આપ્યા છે.

અમે આ વખતે નવી યોજના ઘડી છે. અંદાજાણું નવું વર્ષ જાન્યુઆરી મહિનાથી શરૂ કરવું.

પહેલાં દર બે મહિને એક પુસ્તક આપતા હતા હવે જાન્યુઆરીમાં ત્રણ પુસ્તકો સાથે આપતા અને બાકીના ત્રણ પુસ્તકો જુનમાં આપવાં. આ રીતે વર્ષમાં છ પુસ્તકો આપવાનું ચાલુ રાખ્યું છે.

ત્રીજું વર્ષ ચલાવવામાં પૂ. પદ્મા બહેને ઘણીજ મહેનત લીધી છે.

ગ્રાહક તરીકે ચાલુ રહી તેમજ બીજા નવા ગ્રાહકો મેળવી આપી અમને આ કામમાં સાથ આપશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

આ ચોપડી મળશે એટલે નવું વર્ષ તો ક્યારનું શરૂ થઈ ગયું હશે. તમારા બધાનું નવું વર્ષ સુખરૂપ નીવડે એવી અમે ત્રણ પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

જાન્યુઆરી
૧૯૪૦
૨૩ ચ.

}

લી. સંચાલકો,
ભાઈલાલ પટેલ
પદ્માવતી દેસાઈ

ગુજરાત વિદ્યાલય ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૮-૨૩ કિંમત ૦.૩૦.

ગ્રંથનામ શાંદો મને જાણે

વર્ગિક ૮૨/૨૩

□ શોધો અને જાણો □

હર્ષદ પટેલ

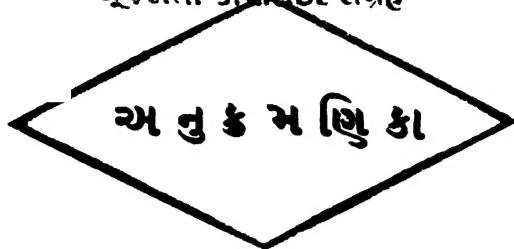
: પ્રકાશક :

પદ્મભાવતી દેસાઈ.

‘ આપણું જાળ કાર્ય મંદિર ’

ચિંગસપુરા-ભરૂચ.

કિંમત ૦-૩-૦

૧	શોધી શકશે ?૩
૨	અધૂરો પત્ર૯
૩	શોધો ગણિત ગમ્મત૧૦
૪	શું હશે ?૧૧
૫	કહો ભેઈએ૧૫
૬	ભેડકણું૧૬
૭	શોધો ભેઈએ ?૨૦
૮	શોધી શોધી ખાવ વગેરે૨૨
૯	ભણો૨૪
૧૦	ઉત્તરો૩૦

મુદ્રણસ્થાન: રામચંદ્ર એન્ડ પ્રિન્ટર્સ
શ્રી પદ્મવિલાસ પ્રિ. પ્રેસ.
વડાપાડા રોડ-ભરૂચ.

: મુદ્રક :
રામચંદ્ર નરોત્તમદાસ.

શોધી શકશો ?

અમે ચાર મિત્રો હતા. એક રામુ, બીજો કનુ, ત્રીજો બાબુ અને ચોથો હું. માફ નામ મનુ.

તમને દરેકની ઓળખાણ કરાવું.

બાબુ એટલો બધો સત્યવાદી જાણે કે બીજો હરિશ્ચન્દ્ર અને કનુનું તો પૂછવુંજ શું? બહાદુરી તો એના બાપનીજ. એની બહાદુરી જોઈને અમે એને શિવાજી મહારાજ કહેતા. હવે રામુ. તેની કાયાનું શું વર્ણન કરું? તેની હુંદ તો જાણે ગોળો, ભારે શરીર, જડા જડા પગ, ગળું અને ગરદન એક. આવું એનું શરીર. આવું શરીર જોઈને અમે એને ગણપતિ બાપા કહેતા.

અમે એક ગામડામાં રહેતા હતા. હિંદી રાષ્ટ્રીય મહાસભા એ અમારી પ્રિય સંસ્થા હતી.

આ પ્રમાણે અમારું ચારનું મડળ હતું. અમારી નાનપણની વાતો તેમજ અમારી પ્રવાસની વાતો સાંભળો તો તમે ખુબજ હસશો.

એક વખતે કનુએ કહ્યું કે બાળ નાટકો આપણે ભજવીએ. ત્યારથી અમે નાટકો પણ ભજવતા થયા. કનુ ગોપીચંદનું પાત્ર આપેલુબ ભજવતો. તે પુરૂષ પાત્ર ભજવતો એટલુંજ નહિ પણ સ્ત્રી પાત્રમાં હનુમંતીનું પાત્ર પણ સારી રીતે ભજવતો.

બાળુને બાલચિત્રો જોવાનો ખૂબ શોખ હતો. કોણ જાણે કેમ અને શા માટે? એ શોખ અને કેમ હતો તે અમે સમજી શકતા નહિ.

હવે હું. ઝાડપર બેઠેલા પક્ષીને એક આંખ બાંધી કરીને એવું તો નિશાન તાકતો કે જાણે બીજે તિરંદાજનો બેટો. વધારામાં બાળકોના લેખો તો મારાજ. અરે લેખો શાના બધાજ ગપગોળા.

અમે બધા એક સાથે બાળ શાળામાં ભણનારા, એકજ ગામમાં રહેનારા, કુદરતમાં બાળ પ્રવાસો કરનારા, ગિરીશિખરો ભટકનારા અને પશુ

પંખીનો વાતો કરનારા હતા, અરે એટલુંજ નહિ પણ આંગણામાં, શેરીમાં અને જ્યાં જુઓ ત્યાં સાથે ધુમનારા લંગોટીઆ દોસ્તો હતા.

એક દિવસે કનુએ કહ્યું: “ચાલો ફરવા જઈએ.”

મેં પૂછ્યું: “ક્યાં જઈશું?”

મનુએ મશ્કરીમાં કહ્યું: “ચાલો હિમાલયે”

હું મશ્કરી સમજી ગયો એટલે મેં વળી કહ્યું: “હિમાલય પર જવા કરતાં ઉડો આકાશમાં.”

કનુ વચમાં બોલ્યો, “ભાઈ હવે સાચી વાતો કરો. ક્યાં જઈશું?”

બાપુએ કહ્યું: “ચાલો જ્યાં જવાય ત્યાં”

અમે સૌએ ચાલવા માંડ્યું.

અમે ચાલતા હતા એટલામાં અવાજ આવ્યો: “છેટા રહેજો માબાપ”

બાપુ બોલ્યો, “જની હવે છાનોમાનો જતો હોય તો, કોણ તને અડે છે?”

આગળ ચાલ્યા ત્યાં તો જીવી કાકીને આવતાં જોયા.

મનુ બોલ્યો : “જીવી કાકીની ખબર પુછું?”

જવાબ મળતાં પહેલાં તો મનુએ પૂછ્યું : “કાં જીવી કાકી ક્યાં જઈ આવ્યાં?”

કનુ બોલ્યો : “કાકીનું કાન પૂરજ હિજડ છે. શું જવાબ આપવાના છે?”

બાબુ વચમાં બોલ્યો : “જેતો નથી વાડામાં છાણું થાપી આવ્યા.”

જીવી કાકીએ કાંઈ સાંભળ્યું નહિ એટલે જવાબ આપ્યો નહિ. અમે સૌ હસી પડ્યા. મેં કહ્યું : “અલ્યા પણ, આમ ક્યાં જઈશું?”

કનુ બોલ્યો : “ચાલો ખળાવાડ થઈને પેલી સફેદ આતરાતી દિવાલો દેખાય છે ત્યાં મારા મામાને ઘેર.”

દુહી સોરઠા ગાતા ગાતા અમે આગળ વધ્યા ત્યાં રસ્તામાં કાળા હાથ અને કાળી દાઢીવાળો અને

ખિહામણો ફકીર પોતાનો ધુધરો હાથની કડીઓ સાથે ખખડાવતો ખખડાવતો આવતો જણાયો. તે તો અમારી તરફ જ આવતો જણાયો. તેને બેઠને મનુ બોલ્યો : “અલ્યા, આ તો આફ્રિકાના સીદી જેવો લાગે છે.” આફ્રિકાનું નામ સાંભળી મને પણ આફ્રિકા સાંભળ્યું. આફ્રિકાના માણસો તો કાળાજ હોયને ! પેલો ફકીર તો સીધોજ ચાલ્યો ગયો.

કનુનાં મામાનું મકાન આવ્યું. દરવાજો ઉઘાડ્યો. ત્યાં તો મોતિયો કુતરો બાઉ બાઉ કરતો અને કુદતો અમારી તરફ આવ્યો. કુતરાને ભસતો સાંભળીને ગામજીભાઈ પડી ગયા. પછી તેઓ કપડાં ખંખેરી ઉભા થયા.

કુતરાનો અવાજ સાંભળી કનુના મામા બહાર આવ્યા. મોતિયાને તેમણે બોલાવ્યો અને અમે સૌ અંદર ગયા. મામાએ શેતરંજ પર બેસાડ્યા અને પૂછ્યું : “અત્યારે ક્યાંથી આવ્યાં ? તમારી શાળામાં હિંદુસ્તાની ભાષા દાખલ થઈ છે ને ? શું શીખ્યા ?”

કનુએ કહ્યું : “થોડું ઘણું શીખ્યા છે. અ. જ આ તરફ ફરવા આવ્યા છીએ.”

મામા અંદર ગયા. થોડીવારમાં મામી લાડવા લઈ બહાર આવ્યા. અને તેમની પાછળ મામા આવ્યા. અમે બધાએ લાડવા ખાધા અને મઝા કરી. કહો કેવી મઝા? લાડવાનું નામ સાંભળી તમારા મોંમાં પાણી તો નથી છૂટ્યું ને?

આ વાતમાં બાળવાર્તાઓની લગભગ ૩૭ ચોપડીઓના નામ છુપાયેલા છે, તે તમે શોધી કાઢો જોઈએ.

એમાંની થોડીક ચોપડીઓ “આપણી બાળ ગ્રંથમાળા” તરફથી પ્રગટ થઈ છે જ્યારે ઘણી બધી દક્ષિણા-મૂર્તિ પ્રકાશન મંદિર તરફથી પ્રગટ થઈ છે.

અધૂરો પત્ર.

પુના,
તા.

પ્રિય.....સુખ,

કાલેપુરથી શિવ.....ભાઈ નીકળશે
અને તેઓ.....રસ જશે. ત્યાં પોતાનું કામ પતાવી
તમારી તરફ આવશે. તેમની પરોણા ચાકરી ખરોખર
.....જે તેમને વિ..... કરતા નહિ.

સાંભળ્યું છે કે કન..... બનારસની વિદ્યા
.....માં જોડાયો છે. શું એ સાચું છે?

કનુ દાદરના.....થીયા પરથી પડી ગયો હતો.
તેને સહેજ ધબક થઈ હતી. હવે સાફ છે એજ.

લી.

નીલ.....ના વંદન.

ખાલી જગ્યામાં આપણા શરીરના અંગોના નામો
મૂકી પત્ર પૂરો કરો જોઈએ.

શોધો. ગણિત ગમ્મત.

(૧) એવી પાંચ રકમ શોધી કાઢો કે જેનો સરવાળો ૨૫ થાય. ફક્ત (૧) ના આંકડાનો ઉપયોગ કરવો.

(૨) એવી પાંચ રકમ શોધી કાઢો કે જેનો સરવાળો ૫૦૦ થાય. ફક્ત (૪) ના આંકડાનો ઉપયોગ કરવો.

(૩) એવી પાંચ રકમ શોધી કાઢો કે જેનો સરવાળો ૫૦ થાય. ફક્ત (૨) ના આંકડાનો ઉપયોગ કરવો.

(૪) એવી પાંચ રકમ શોધી કાઢો કે જેનો સરવાળો ૧૦૦૦ થાય. ફક્ત (૮) ના આંકડાનો ઉપયોગ કરવો.

(૫) એવી પાંચ સંખ્યા શોધી કાઢો કે જેનો સરવાળો ૧૦૦ થાય. ફક્ત (૪) ના આંકડાનો ઉપયોગ કરવો.

(૬) એવી પાંચ સંખ્યા શોધી કાઢો કે જેનો સરવાળો ૨૦૦ થાય. ફક્ત (૮) ના આંકડાનો ઉપયોગ કરવો.

શું હશે ?

[૧]

દરિયા વીણ હું નવ ખનું,
 છું ઉપયોગી હું સૌનું.
 રંગે છું ઘોળું રે હું,
 ખાણામાં વાપરે છે સહુ.
 નવાવષે મને સખરસ કહે,
 કહો, લોકો મને શું કહે ?

[૨]

હું ત્રણ અક્ષરની છું,
 પૈસા જેવી ગોળ છું.
 સળીઆ સાથે ગોળ ફરું,
 પૂણી સાથે રમત કરું.
 કાઢું સુતર ગોળ ફરીને,
 મનુષ્ય સાથે મહેનત કરીને.
 કિંમતમાં હું હલકી છું,
 કહો, ભાઈ હું કોણ છું ?

[૩]

હું તો બે અક્ષરની છું,
 નદી તળાવેથી આવું છું.
 કુંભાર મારો ઘાટ ધડે,
 અગ્નિ દેવ મને અડે.
 મારા વડે ધર બંધાય,
 કહેા મને શું કહેવાય?

[૪]

મારું નામ ત્રણ અક્ષરનું છે,
 મારે ચાર પગ છે.
 પગ છે પણ ચલાય નહિ,
 ખુરસી વિના ગમે નહિ.
 સુધારને ત્યાંથી આવું છું,
 કહેા બેઠાએ હું કોણ છું?

[૫]

ઝાડ છે મારું જન્મ-સ્થાન,
 ખીસા ટેબલમાં મારું ઠામ.
 મુજ મુખ્ય લાલ, ધોળો છે રંગ,
 પેન્સીલ, શાહીનો મારે છે સંગ.
 શબ્દોનો હું દુરમન છું,
 કહેા બાઈ, હું કોણ છું?

[૬]

મારું બે અક્ષરનું નામ,
 ઉનાળે, ચોમાસે મારું કામ.
 રંગે હું તો કાળી છું,
 સૌને હું ઉપયોગી છું.
 અંગે ઝીલું છું વરસાદ,
 કોણ હું? કહો રામપ્રસાદ.

[૭]

ધરના ખુણામાં હું રહું છું,
 કચરા—પૂંજની દુશ્મન છું.
 કિંમતમાં હું હલકી છું,
 છતાં પણ ઉપયોગી છું.
 ચોકખાઈની છું સહિયારી,
 કોણ છું? કહોભાઈ ખિહારી?

[૮]

અલક મલકની વાતો કહું છું,
 સાથે સાથે સંગીત ગાઉં છું.
 સવારે, બપોરે, સાંજે અને રાત્રે,
 કામ કરું સૌ રસિયાને કાળે.

મદદમાં વીજળીબાઈનું પણ કામ,
કહો રમણબાઈ માફ શું નામ ?

[૯]

કાળી હોય ને લીલી હોય,
જુદા જુદા રંગની હોય,
નાની હોય ને મોટી હોય,
હલકી હોય અને કિંમતી હોય.
કલમ શાહીની સહિયારી છે,
સૌને એ ગમનારી છે.

[૧૦]

મારા નામમાં છે ત્રણ અક્ષર,
કહેવાઉં હું સરકારી નોકર,
સવાર સાંજ આવું છું,
ને શુભાશુભ સંદેશ લાવું છું,
મોહલ્લે મોહલ્લે ફરું છું,
કહો બેઠાએ હું કોણ છું ?

કોણે જોઈએ ?

(૧) એક શબ્દ એવો છે કે જે ઝાડના એક ભાગ માટે તેમજ ચોપડીના એક ભાગ માટે વપરાય છે.

(૨) એક શબ્દ એવો છે કે જે વીંછીના એક ભાગ માટે તેમજ લોખંડની એક ખનાવેલી વસ્તુ માટે વપરાય છે.

(૩) એક શબ્દ એવો છે કે જે અનાજની એક જાત માટે તેમજ સોનું તોલવાના માપ માટે વપરાય છે.

(૪) એક શબ્દ એવો છે કે જે માણસના એક અંગ માટે તેમજ નદીના એક ભાગ માટે વપરાય છે.

(૫) એક શબ્દ એવો છે કે ખાવળના એક ભાગને માટે તેમજ ધડીયાળના એક ભાગ માટે વપરાય છે.

નેડકણાં.

[૧]

ગાંધીજીને ડાબે હાથે લખાવી દેા

આજે છે રેંટિયા ખારશ,
સૌને છે તેમાં ભારે રસ,
મનુ કનુ બે જોડીદાર,
ગયા ચાલી ખાદી ભંડાર,
ખાદી ખરીદી સાથે સાથે,
ગાંધીજી લખે ડાબે હાથે.

[૨]

ગાંધીજીને બકરીનું દૂધ પાઈ દેા.

જર્મન પોલેંડ તરફથી ધસ્યા,
અનાજ તેલના ભાવ વધ્યા,
સૌ લોકો બેઠા ચિંતા કરે,
સરકાર આ પ્રશ્ન હાથ ધરે,
ભાવમાં સૌ રહો ભાઈ શુદ્ધ,
ગાંધીજી પીએ બકરીનું દુધ.

[૩]

ગાંધીજીને વિચારમાં નાંખી દો.

જર્મન પોલાંડ તડાઈ લડે,
 બ્રિટન ફ્રેંચ વચ્ચે પડે,
 રશિયા વચમાં ચડી આવે,
 બીજા દેશોને તે અકળાવે,
 હિટલર તો મારા મારી કરે,
 ગાંધીજી બેઠા વિચાર કરે.

[૪]

ગાંધીજીને વાત કરાવી દો.

આજે છે જાહેર સભા,
 જવાહર બાલે ઉભા ઉભા,
 સભામાં છે અજબ શાંતિ,
 તકલી, બેઠા ફેરવે કાંતિ,
 તકલી, સૂતર ગોળ ફેરે,
 ગાંધીજી સરદાર વાતો કરે.

[૫]

બાબુ રમુને દડે રમાડી ઘા.

ફાગણ મહિનો આવ્યો ભાઈ,
સાથે અજવાળીયું લાવ્યો ભાઈ,
હોળી આવીને રજા લાવી,
બાળકોને રમવાની મઝા આવી,
આકાશમાં તારા ટમટમે,
બાબુ, રમુ બે દડે રમે.

[૬]

મેતીને ઘોડે ચડાવી ઘો.

અંધારું ગયું ને અજવાળું ગયું,
કુકડો બોલ્યોને લોક જાગી ગયું,
દાદીમા બેઠા દાતણ કરે,
વાંદરાનું બચ્ચું ગેલ કરે,
ગેલ કરતાં નીચે પડે,
મેતીભાઈ એકલા ઘોડે ચડે.

[૭]

રમણને આંક ભણાવી લેા.

સુરજ આથમે ને સાંજ પડે,
દિવસ પૂરો થાય ને રાત પડે,
આકાશમાં ચાંદો મામે આવ્યો,
સાથે કેટલાય તારાને લાવ્યો,
નાનાભાઈ બેઠા તારા ગણે,
રમણભાઈ બેઠા આંક ભણે.

[૮]

જમુને ધાણી ખવડાવી લેા.

મીઠા છે તડબુચને રાયણ,
ત્યાં આવ્યા રામે ને નારાયણ,
લાલ તડબુચને પીળી રાયણ,
તે જુએ રામેને નારાયણ,
જેઈ જન્નેના મુખમાં છૂટયું પાણી,
જમુ પાછળ ઉભો ખાય ધાણી.

શોધો જોઈએ ?

એક ગામ હતું. ગામના ઘણી એક ઠાકોર હતા. ગામમાં ઘણા બધા માણસો રહેતા હતા. તેમાં ખાસ કરીને જોષી, વાલંદ અને મુનશી એ ત્રણ ઠાકોરના ખાસ મિત્રો હતા.

વાલંદને એક પટેલ મિત્ર હતા. તેઓ વાલંદને ત્યાં એક દિવસ બે ઘોડાની ગાડીમાં બેસીને આવ્યા.

વાલંદે ભટ્ટને બોલાવ્યો. રસોઈ કરાવી. પટેલ જમ્યા. આમ તેમ વાલંદ સાથે ગપ્પા માર્યા.

રાત પડી સૌ સૂઈ ગયા.

વાલંદના ઘરમાં માંકડ અને મચ્છર ખૂબ હતા. એટલે મોડી રાત સુધી પટેલને ઉંઘ આવી નહિ. પાછલી રાતે પટેલ ઉંઘી ગયા.

ઉંઘમાં પટેલને એક સ્વપ્ન આવ્યું. પટેલ તો જાણે જંગલમાં ફરે છે. એટલામાં હાથીનું ટોળું

આવતું જણાયું. પટેલ તો ઝાડપર ચઢી ગયા. હાથીનું ટોળું ગયા પછી વાઘનું ટોળું આવ્યું અને ગયું. આ પ્રમાણે પટેલે હાથી અને વાઘ જોયા. સવાર પડતાં અચાનક પટેલ જાગી ઉઠ્યા. સ્વપ્ન અધુરું રહ્યું. નાહી ઘોહીને પટેલ પાછા પોતાના ઘર તરફ ફર્યા.

—માણસના નામને છેડે અટક લખવાનો રિવાજ છે. તમે પણ તમારા નામને છેડે અટક લખતા હશો. આ વાતમાં કેટલીક અટકો છે. તે શોધો જોઈએ?

શોધી શોધી ખાવ.

[મિઠાઈ]

(૧) ઈન્દુભાઈ, ખરાખર ફીરકી પકડાને, નહિ તો કદાચ પતંગ કપાઈ જશે.

(૨) આજે તો ભાતની સાથે મગ જમો કારણ કે દાળ કરી નથી.

(૩) કાના પટેલનું હલ વોળામણ આવતાં ભાંગ્યું.

(૪) દિનુભાઈ આજે “ખાલ જગત”ના કામે સુરત ગયા છે.

(૫) કહો સોમાભાઈ, વીસ ઘા, રીમ બે મળી કેટલા કાગળ થાય?

શોધો અને ઓળખો

[પ્રાણી]

[૧] રંજન, દરાખ રખડતી ન મૂકો.

- [૨] આ કયો રાગ જલતરંગમાં વાગે છે ?
 [૩] નરસિંહ, રણુમાં ઝાડ હોય કે નહિ ?
 [૪] વા, ઘડીક વાયો ને રહી ગયો.
 [૫] તમારું બળ દરવાજા પર અજમાવો જોઈએ ?

શોધી શોધી આપો

[કૃષ્ણ]

- (૧) કાલે કરાંચી કુસુમ જશે.
 (૨) અહીં નાના રંગીન ભમરડા મળે છે.
 (૩) સીતારામ કૃષ્ણ સારા લાવે છે.
 (૪) મારવું કે રીસાવું એ સારું નથી.
 (૫) વડોદરા ખરેખર જોવા લાયક શહેર છે.

શોધી શોધી પીઓ

[પીણી]

- (૧) હુશેન ચાચા, એક હોંશિયાર જમાદાર છે.
 (૨) રમણે પોતાનો પૈસો ડાહ્યાલાંઠને આપ્યો.
 (૩) મોતીલાલ કાલે મનહરને નિશાળે બેસાડશે.
 (૪) મગન પોતાનો ઘોકો કોળીવાડમાં ભૂલી આવ્યો.
 (૫) બે દૂધ, ધનસુખે બાબુને પૂછ્યું.

માણુ.

વારના નામને કંઈક મળતા કેટલાક માણુસોના નામ હોય છે.

સોમભાઈ, મંગળદાસ, બુધીયાભાઈ, ગુરુદાસ, શુકરીયો, શનાલાલ અને રવિશંકર.

વારના નામને મળતાં કેટલીક પોળના નામ પણ છે. ફક્ત તેમાં ગુરુવાર નથી આવતો આ પોળો પુના શહેરમાં આવેલી છે.

સોમવાર પેંઠ, મંગળવાર પેંઠ, બુધવાર પેંઠ, શુક્રવાર પેંઠ, શનિવાર પેંઠ, રવિવાર પેંઠ.

લોક લોકના પવિત્રવાર.

લોકો અઠવાડિયાનો એક વાર પવિત્ર દિવસ તરીકે પાળે છે. નીચે લોક લોકના પવિત્ર વાર આપવામાં આવ્યા છે.

ગ્રીકોનો	સોમવાર
ધરાનીઓનો	મંગળવાર
એસિરિયનોનો	બુધવાર
ઇજીપ્શીઓનોનો	ગુરુવાર
મુસલમાનોનો	શુક્રવાર
યહુદીઓનો	શનિવાર
ખ્રિસ્તીઓનો	રવિવાર

—પુનામાં દક્ષિણી બાળકો દશેરાને દિવસે શું કરતા હશે તે તમે ધારી શકો છો ?

—દશેરાને દિવસે શાળામાં રજા હોય છતાં પણ શાળા ઉઘાડવામાં આવે છે. બાળકો ઘેરથી પોતાને જેવું આવડે તેવું સરસ્વતીનું ચિત્ર પાટીમાં દોરી ભય છે. શાળામાં બેસી તેનું પૂજન કરી પૂજન પછી શિક્ષકને દક્ષિણા આપે. આ પ્રમાણે બાળકો દશેરા ઉજવે છે.

—જગતમાં “એસ્કિમો” નામની એક માણસની જાત છે. તેઓ ખરફવાળા પ્રદેશમાં રહે છે. “એસ્કિમો” કોઈ દિવસ નહાતા નથી. બાળકોને

તેમની માતાઓ કેવી રીતે સાફ કરે છે તે જોઈએ. માતાઓ બાળકોના શરીરને પોતાની જાલ વતી ચાટે છે. આ રીતે બાળકો સાફ થાય છે. કારણકે આ પ્રદેશમાં ખુબ બરફ છે. ત્યાં ઠંડી પણ પુષ્કળ. ઠંડીમાં કપડાં કાઢીને નાહવાની હિંમતજ ન થાય.

—આપણા દેશમાં જોએ ખેતી કરે છે તેઓને ખેડૂતો કહે છે. ઈજિપ્તમાં જોએ ખેતી કરે છે તેને ફેર્રા કહે છે. તેઓ આપણી માફક ધરમાં ચુલા રાખતા નથી પણ ધરની બહાર રાખે છે.

—ખેતી કરવામાં આપણે ત્યાં બળદનો ઉપયોગ થાય છે જ્યારે ઈજિપ્તમાં પાડાઓ, ઉંટો અને ગધેડાંઓને ખેતીના ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે.

—ઈજિપ્તમાં લોકો ઘોડાને બદલે ગધેડા પર બેસે છે.

—ઈજિપ્તમાં આઝાદ નામની એક વિદ્યાપીઠ છે. તેમાં વિદ્યાર્થીઓની ક્ષી નથી તેમજ શિક્ષકોના પગાર નથી. નાના બાળકોથી માંડીને મોટા પુરૂષો સુધી બધાને અહીં ભણાવાય છે.

—ઈજીપ્તના દુકાનદારોની એક રીત જાણવા જેવી છે. કોઈ ધરાક માલ લેવા અંગર માલની તપાસ કરવા આવે તો પહેલા બેસાડે છે અને પછી તુરતજ કોફી આપવામાં આવે છે. ત્યાર પછી માલની વાત કરવામાં આવે છે.

—આફ્રિકા નામના એક દેશમાં તેમાં “નિગ્રો” નામની એક કોમ રહે છે. “નિગ્રો”ની સ્ત્રીઓ વિષે તમને કહું. આપણે ત્યાં ખાસ કરીને ગુજરાતમાં જુદો પોલકાંપર ‘લેસ’ મૂકાવે છે તેવીજ રીતે ત્યાંની નિગ્રોની સ્ત્રીઓ પોતાના તમામ કપડાં પર કોડીની લેસ મૂકાવે છે. નાના બાળકો આપણે ત્યાં કોડીઓ રમવા માટે વાપરે છે તેવી કોડીઓ. ત્યાં કોડીઓનો ખૂબ વપરાશ થાય છે.

વળી તેઓ કોડીઓના હાર ગળામાં પહેરે છે અને વાળમાં કોડીનાં ધરણાં ધાલે છે.

—ચીનમાં લાખો માણસો નદીપર હોડીમાં ધર બાંધીને રહે છે. ત્યાં આવેલી પર્વ નદીપર ત્રીસ લાખ માણસો રહે છે. માણસોની સાથે બાળકો પણ ખરાબ બાળકો રમતાં હોડીમાંથી પડી જઈ ડૂબી નહિ જાય

તે માટે તેઓની પીઠપર નાનકડું પીપ બાંધવામાં આવે છે જેથી તેઓ ડૂબી નહિ જાય.

—આપણે ચા બનાવીએ છીએ ત્યારે ચા બનાવવા માટે આપણે ચાના પાંદડા નાંખીએ છીએ. ચીનમાં ચાના ચોસલાં બનાવવાના કારખાનાં છે. તેઓ કેવી રીતે તૈયાર કરીએ છે તે જાણીએ. પહેલાં ચાના પાંદડાંઓ દહીને તેનો ખારીક લોટ કરવામાં આવે છે. આ લોટમાં વરાળ દાખલ કરીને તેને ભીનાશવાળો કરવામાં આવે છે. પછી તેને સંચામાં દબાવી ઈંટોના આકારના ચોસલા બનાવવામાં આવે છે. ચાના તૈયાર થએલાં ચોસલાં પરદેશ મોકલવામાં આવે છે.

તિબેટના ઘણા લોકો આ ચાના ચોસલાનો ઉપયોગ કરે છે. મધ્ય એશિયામાં “કિરગીઝ” નામની એક મનુષ્યની જાત રહે છે. તેઓ આ ચોસલાની ચા પીએ છે.

—ચીનમાં વાંસ ખૂબ થાય છે. ખેડૂતોના ઘરોના છાપરાં બનાવવામાં, ઘરની ભીંતો બનાવવામાં, ઘરમાં પાણીના નળ બનાવવામાં વાંસનોજ ઉપયોગ કરવામાં

આવે છે. ઘરમાં ખુરસી ટેબલ પણ વાંસનાજ બનાવવામાં આવે છે. આપણે ત્યાં વરસાદમાં કેટલાક છત્રીઓ તેમજ “રેઈન કોટ” નો ઉપયોગ કરે છે ત્યારે તેઓ વરસાદથી બચવા માટે વાંસની મોટી ટોપીઓ બનાવે છે અને તેનો ઉપયોગ કરે છે.

કાંસકી, સોટીઓ અને કુટપટીઓ વાંસની બનાવે છે. કલમ અને ખડીઓ પણ વાંસનાજ બનેલા હોય છે. વાંસમાંથી કાગળો પણ બનાવે છે.

ઉત્તરો.

(શોધી શકશો.)

૧ હરિશ્ચન્દ્ર ૨ શિવાજી મહારાજ ૩ ગણપતિબાપા
૪ હિંદી રાષ્ટ્રીય મહાસભા ૫ નાનપણની વાતો ૬
બાળનાટકો! ૭ ગોપીચંદ ૮ હનુમતી ૯ બાલચિત્રો
૧૦ કેમ અને શા માટે? ૧૧ તિરંદાજ ૧૨
બાળકોના લેખો ૧૩ ગપગોળા ૧૪ બાળશાળામાં
૧૫ ગામમાં ૧૬ કુદરતમાં ૧૭ બાળ પ્રવાસો ૧૮
ગિરિ શિખરો ૧૯ આંગણમાં ૨૦ શેરીમાં ૨૧ ફરવા
જમ્યે ૨૨ ચાલો હિમાલયે ૨૩ ઉડો આકાશમાં
૨૪ સાચી વાતો ૨૫ છેટારે'જે માબાપ ૨૬ પૂછું?
૨૭ વાડામાં ૨૮ છાણાં થાપી આવ્યા ૨૯ બાળાવાડ
૩૦ આતરાતી દિવાલો ૩૧ દુહા સોરઠા ૩૨ કાળા
હાથ કાળી દાઢી ૩૩ આફ્રિકા ૩૪ મોતિયો ૩૫
રામજીભાઈ પડી ગયા ૩૬ ક્યાંથી આવ્યાં? ૩૭ શું
શીખ્યા?

અધૂરો પત્ર.

- (૧) નયન (૨) કાન (૩) ચરણ
(૪) હાથ (૫) કર (૬) મુખ (૭) કેશ
(૮) પીઠ (૯) પગ (૧૦) કંઠ.

શોધો ગણિત ગમ્મત.

[૧]	૧૧	[૨]	૪૪૪	[૩]	૨૨
	૧		૪૪		૨
	૧		૪		૨
	૧		૪		૨
	૧૧		૪		૨૨
	<u>૨૫</u>		<u>૫૦૦</u>		<u>૫૦</u>
[૪]	૮૮૮	[૫]	૪૪	[૬]	૮૮
	૮૮		૪		૮
	૮		૪		૮
	૮		૪		૮
	૮		૪૪		૮૮
	<u>૧૦૦૦</u>		<u>૧૦૦</u>		<u>૨૦૦</u>

શું હશે ?

- (૧) મીઠું (૨) તકલી (૩) ઘટ (૪) ટેબલ
(૫) રખર (૬) છત્રી (૭) સાવરણી (૮) રેડીયો
(૯) ઇન્ડીપેન (૧૦) ટપાલી.

કહેા જોઈએ ?

(૧) પાન (૨) આંકડો (૩) વાલ (૪) મુખ
(૫) કાંટો.

શોધો જોઈએ ?

ઠાકોર, જોષી, વાલંદ, મુનશી, પટેલ, ઘોડા, ભટ્ટ,
માંકડ, મચ્છર, હાથી, વાઘ.

શોધી શોધી ખાવ.

(૧) ખરફી (૨) મગજ (૩) હલવો (૪) મેસુર
(૫) ધારી.

શોધો અને ઝોળખો.

(૧) ખર (૨) ગજ (૩) હરણ (૪) વાઘ
(૫) ખળદ.

શોધી શોધી ચાખો.

(૧) ચીકુ (૨) નારંગી (૩) રામફળ (૪) કેરી
(૫) દરાખ.

શોધી શોધી પીઓ.

(૧) ચા (૨) સોડા (૩) લેમન (૪) કોકો (૫) દૂધ.

અભિપ્રાયો.

—બાળકોના શિક્ષણના અગત્યના મુદ્દાઓને લક્ષમાં રાખીને શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી બાલ સાહિત્ય રચુ કરવા માટે થયેલા પ્રયાસોમાં આપણી બાળ ગ્રંથમાળા પણ એક અગત્યનું સ્થાન મેળવી લ્યે છે. —રવિવાર.

—બાળકો જલ્દી ઉઠેલી શકે તેવા મોટા અક્ષરોમાં છપાયેલી આ ગ્રંથમાળાની છએ પુસ્તિકાઓ બાલકોને માટે રસદાયક થઈ પડશે. —પ્રજામંધુ.

—ભાષાશૈલી બાલસુલભ, સહેલી ને સરળ હોઈ વાંચતા વાર્તા વાચનનો રસ અનુભવાય છે, એટલે બાલવાચકોને એનું વાચન ખૂબજ રૂચિકર થઈ પડશે એમ માનીએ છીએ. નાનાં મોટા તમામ પ્રકારના પુસ્તકાલયો તેમજ સંસ્કારી કુટુંબો આને જરૂર ખસેદે ને વંચાવે. —પુસ્તકાલય.

—એકંદરે આ છ પુસ્તકોમાં સુંદર બાલ-સાહિત્ય અપાયું છે અને વિવિધતા પણ સારી રીતે જળવાયાં છે. એક રૂપીઆમાં આટલું સાહિત્ય આપવાનું કામ પ્રશંસાને પાત્ર છે. —જન્મભૂમિ.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧)

પુસ્તકો ૬.

— મળવાનું ઠેકાણું :—

આપણી બાળ ગ્રંથમાળા
ચિંગસપુરા, ભરૂચ.

ત્રીજું વર્ષ.

આપણી બાળ ગ્રંથમાળાના પુસ્તકો

વર્ષ ૧જું

શું શીખ્યા ?

*ગામડામાં

હિંદી રાષ્ટ્રીય મહાસભા

બાલચિત્રો

*ચાલો હિમાલયે ભા. ૧

ચાલો હિમાલયે ભા. ૨

*ખલાસ થવાથી મળી શકશે નહિ

વર્ષ ૨જું

કેમ અને શા માટે ?

આપણે લખવીએ

નહાનપણની વાતો

ભાઈ-બહેન

ઉડો આકાશમાં

માચી વાતો

દરેકની કી. ૦-૩-૦ પોસ્ટેજ જુડું

ગ્રાહક થનારને રૂ. ૧) માં છ પુસ્તકો પોસ્ટેજ સાથે
ઘેર બેઠા મોકલવામાં આવશે.

ત્રીજું વર્ષ.

૧. શોધો અને જાણો. ૨. રૂપેરી દાઢીવાળા બાળક,
અને બીજા ચાર.

પુસ્તકો, જાન્યુઆરી ૩, જુન ૩,

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧)

પરદેશ શિ. ૩)

—: મળવાનું ઠેકાણું :—

આપણી બાળ ગ્રંથમાળા, ચિંગમપુરા-ભરૂચ.

જુજ લવાજમમાં ઉત્તમ સાહિત્ય પીરસતું સામયિક.

કુસુમ પ્રકાશન સમય : મહા, જેઠ, આસો.
લવાજમ પોસ્ટેજ સાથે ૧—૦—૦

લવાજમ અગાઉથી લેવામાં આવે છે. નમૂનો ૦-૬-૦

—: લખો :—

“કુસુમ” ભવન. ૩૭૪ વેતાળપેઠ, પૂના, ૨

શ્રી પદ્મવીલાસ પ્રિ. પ્રેસ, —ભરૂચ.

